

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27Csp/161/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117224927
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117224927.1

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. X.XX.XXXX, XXX XX C. D. XXX, zastúpená: Občianske združenie OPOS so sídlom A. Hlinku 1084/24, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO 51 147 688, proti žalovanému: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, zastúpený JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom Na vřšku 12, 811 01 Bratislava, IČO 31 819 702, o vydanie bezdôvodného obohatenia a primerané finančné zadost'učinenie , takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 382,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žaloba v časti, aby žalovaný bol povinný zaplatiť žalobkyni sumu 412,- Eur, sa

z a m i e t a.

Žalovanému sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 50 %.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa dňa 10.8.2017 podala žalobu, v ktorej žiadala, aby bolo určené, že zmluva

o spotrebiteľskom úvere č. K320151613 zo dňa 13.11.2015, ktorá bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve a žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 644 eur. Žalobkyňa v podaní doručené 7.11.2017 žiadala priznať aj primerané finančné zadost'učinenie vo výške 150 eur.

Žalobkyňa v žalobe uviedla, že so žalovaným uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom

úvere č. K320151613 zo dňa 13.11.2015, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov v dohodnutej výške 800 eur, pričom skutočne vyplatená suma bola 656 eur. Zmluva bola uzavretá v rozpore s § 37 a § 39 a § 53 Občianskeho zákonníka, v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa, pretože jednotlivé články obsahujú vady. Zmluvné podmienky neboli individuálne vyjednané. Ďalej poukázala na vady v zmluve, kde je uvedené, že poskytnutá suma úveru je 800 eur a uhradená suma žalobcom je 1.444 eur. Bezdôvodné obohatenie žalovaného je 644 eur. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a to, že splátka úveru v sume 102 eur nie je rozdelená na istinu a úrok, v zmluve chýba konečný dátum splatnosti zmluvy, splatnosť úveru je 3 a 10 mesiacov, poplatok za uzatvorenie zmluvy 72 eur, RPMN nesprávne uvedená v astronomickej výške 50,22%, úver mal byť poskytnutý bezhotovostným prevodom, alebo poskytnutý obchodným zástupcom do ruky dlžníka. Zabezpečenie v zmluve bolo dojednané v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. V zmluve boli dojednané neprijateľné zmluvné podmienky, a to zabezpečenie dohodou o zrážkach zo mzdy. Ďalšie dve zmluvy by tiež dala rada preveriť, ale nemá ich z dôvodu straty a žalovaný jej ich nechce vydať, preto nevie ani presné sumy bezdôvodného obohatenia, ktoré žiada. Nejasné formulácie v časti zmluvy odplata odôvodňuje súdnu kontrolu zmluvy aj v časti ceny úveru. Zmluvy považuje žalobkyňa za

problematické a z eurokonformného hľadiska za najmenej z časti neutržateľné. Vzťah účastníkov sa dostal do krízového stavu a preto podala návrh, aby platnosť právnych úkonov posúdil súd. V zmluvách sú neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 a inými kogentnými ustanoveniami zákona. Žalovaný výšku dlhu sám jednostranne diktuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom a bez dohody strán a neustále požaduje plnenie bez právneho dôvodu. Požiadala žalovaného o poskytnutie výpisu splátok, ale nie sú tam uvedené všetky zaplatené splátky žalobkyňou. V ďalšej časti žalobkyňa poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR, Nález Ústavného súdu III.ÚS 107/07 ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove 16Co/100/2013 zo dňa 25.7.2013. Poukázala na to, že ma naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby. Bez takého určenie je právo žalobkyne ohrozené a jej právne postavenie neisté. Bez určenia súdu, či tu právo je alebo nie je a či tu právny vzťah je alebo nie je, je právo žalobkyne ohrozené. Ďalej žalobkyňa poukázala na judikatúru ÚS o práve na súdnu ochranu a na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 3.10.2017 doručené 12.10.2017 uviedol, že so žalobou

nesúhlasí. Potvrdil, že žalobkyňa a žalovaný dňa 13.11.2015 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. K320151613, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 800 eur za celkový úrok vo výške 20% z poskytnutej istiny, to znamená vo výške 160 eur, pričom za poskytnutie úveru si účtoval servisný poplatok vo výške 9% z poskytnutej istiny, teda 72 eur. Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť sumu 1.032 eur v 13 mesačných splátkach a to prvé 3 mesačné splátky vo výške 4 eurá a ďalších 10 mesačných splátok vo výške 102 eur, z toho istina 78,43%, úrok 14,51% a servisný poplatok 7,06% z každej jednotlivéj splátky. Zmluvné strany sa dohodli, že prvá splátka je splatná 10. deň po poskytnutí úveru a každá nasledujúca až do úplného zaplataenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalobkyňa uviedla, že mala zaplatiť spolu sumu 1.444 eur, z čoho odvodzuje svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 644 eur ako rozdiel medzi sumou 1.444 eur a 800 eur. Žalovaný s uvedeným tvrdením nesúhlasí, nakoľko podľa zmluvy eviduje len úhrady v celkovej výške 1.032 eur. Žalobkyňa nepreukázala zaplatenú sumu vo výške 1.444 eur, keďže z jediného predloženého dôkazu, a to amortizačnej tabuľky je zrejmé, že žalobkyňa v čase jej vystavenia ku dňu 24.3.2017 ešte bola dlžná žalovanému sumu 754 eur. Ďalším dôkazným prostriedkom žalobkyne je nedefinovaný prehľad splátok, ktorý nebol vystavený žalovaným, čo je zrejmé aj z označenia spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa mala záväzkový vzťah s tretím subjektom, ktorý nie je stranou tohto sporu. Ďalej žalobkyňa namieta absenciu zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. platný ku dňu 13.11.2015, a to splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaný uvádza, že požiadavka zakotvená týmto zákonným ustanovením nie je v súlade s čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008. Vnútroštátna úprava prekročila, či neustále porušuje čl. 22 ods. 1 smernice. K tejto problematike sa vyjadril aj Súdny dvor EÚ dňa 9.11.2016 vo veci Home Credit proti E. F. spis. znač. C-42/15 a uvedené rozhodnutie ďalej žalovaný cituje vo svojom vyjadrení. Žalovaný ďalej odôvodňuje, že v zmluve nie je potrebné uvádzať termín, respektíve dátum každej jednotlivéj splátky úveru a taktiež vnútroštátna úprava neuvádza, akým spôsobom majú byť jednotlivé zložky splátok vyčíslené. Na základe tohto zmluva jednoznačne spĺňa zákonnú náležitosť § 9 ods. 2 písm. l) s poukazom na výklad smernice, ktorý je obsiahnutý v rozhodnutí C-42/15. Pokiaľ ide o namietanú konečnú splatnosť, tak žalovaný poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave spisová značka 24Co/795/2014 a Krajského súdu v Žiline spisová značka 11Co/31/2014 zo dňa 21.2.2017. Vzhľadom na uvedené zmluva spĺňa obsahovú požiadavku na uvedenie zákonnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. Ďalej žalovaný dáva do pozornosti rozhodnutie Súdného dvora číslo 106/77 zo dňa 9.3.1978 o aplikácii smernice a poukazuje aj na názor ÚS SR Nález PL-ÚS 3/09-378 zo dňa 26.1.2011. Ďalej uvádza, že nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že by bola poskytnutá len výška úveru 656 eur. Žalovaný poskytol úver bezhotovostne na bankový účet, ktorý uviedla žalobkyňa v žiadosti o prevod finančných prostriedkov. Žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určenie zmluvy za absolútne neplatnú a v tejto časti žalobu vôbec neodôvodnila. Na základe všetkých týchto skutočností žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 30.10.2017 doručeného 7.11.2017 poprela skutkové

tvrdenia žalovaného a uviedla vlastné skutkové tvrdenia a k tvrdeniu o zaplataení spolu sumy 1.444 eur uviedla, že bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 13.11.2015 č. K320151613, z ktorého bolo žalovanému vyplatené do rúk obchodného zástupcu 412 eur + 333 eur + 699 eur na uvedený účet spoločnosťou Silverside, a.s., o čom je v žalobe priložený dôkaz a to karta splátok

a potvrdenie od spoločnosti Silverside. Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy uvádzala, že súd má z úradnej moci poskytnúť ochranu v prípade súdneho sporu spotrebiteľovi a podrobiť zmluvu súdnej kontrole, či táto neobsahuje neprijateľné podmienky. V zákone č. 129/2010 Z. z. sú uvedené náležitosti v § 9 ods. 2 a to výška, počet a termíny splátok ako aj termín konečnej splatnosti úveru. Ďalej uviedla, že úver bol poskytnutý bezhotovostne na bankový účet, ktorý ale nepatril žalobkyni ale je žalovaného, ktorý jej poskytol finančné prostriedky v hotovosti a ďalej si strhol pred vyplatením sumu 148 eur, čiže na ruku bola vyplatená suma obchodnou zástupkyňou 652 eur. Žalobkyňa tento účet v Poštovej banke nikdy nevlastnila a ani nemala žiaden účet v tejto banke založený. Aj napriek opakovaným žiadosťiam kópie zmlúv spoločnosť TELERVIS a ani spoločnosť FINWAY nechce poskytnúť. Ďalej uviedla, že žiada primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 eur v zmysle § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý uvádza, že spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadosťučinenie. V ďalšej časti žalobkyňa uviedla rozhodnutia krajských súdov.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.12.2017 doručené 2.2.2018 uviedol opätovne, že

žalobkyňa nepreukázala úhradu v celkovej výške 1.444 eur a pripojila len dokument s označením „FINWAY kniha splátok“, avšak tento nebol vystavený žalovaným ale spoločnosťou FINWAY, SK s.r.o. Z vyjadrenia žalobkyne vyplýva, že táto mala s tretím subjektom a asi so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. uzavrieť ďalší záväzkový vzťah, ktorého predmet je žalovanému neznámy, nakoľko žalovaný nebol účastníkom tohto záväzkového vzťahu. Žalovaný so žalobkyňou uzavrel len zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. K320151613 a neuzavrel žiadnu inú zmluvu o doplnkovej či nadštandardnej službe. Žalovaný eviduje len celkové úhrady vo výške 1.032 eur a žalobkyňa nepreukázala, že zaplatila žalovanému vyššiu sumu. Žalovaný taktiež nesúhlasí s tvrdením, že uvedený účet by mal byť vo vlastníctve žalovaného. Je teda zrejmé, že žalobkyňa zavádza a ide o účelové tvrdenia. Pokiaľ ide o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 eur, žalovaný s týmto nesúhlasí a uvádza, že žalobkyňa svoj nárok žiadnym spôsobom neodôvodnila, a to ani skutkovými tvrdeniami, len citovala zákonné ustanovenia. Takýto návrh je podaný v rozpore s právnym poriadkom nakoľko ide o neodôvodnený nárok jednoznačne nepodložený a žalobkyňa nespĺnila povinnosti podľa § 150 Csp. Žalovaný aj naďalej zotrváva vo svojom názore, že zmluva obsahuje aj právnym poriadkom vyžadovanú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný ďalej uviedol rozhodnutia krajských súdov.

Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 31.1.2018 poprela skutkové tvrdenia žalovaného

a poukázala na zákonné ustanovenie, podľa ktorého zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov a musí obsahovať aj údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a tieto údaje sa v zmluve nenachádzajú. Popiera, že by nepreukázala zaplatenie sumy 412 eur a ako dôkazy sú karta splátok. Žalobkyňa taktiež popiera tvrdenia, že dokument „FINWAY kniha splátok“ nebol vystavený žalovaným, ktorý nemohol ovplyvniť záväzok voči spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. a nezúčastnil sa ho. Žalovaný ďalej uvádza, že žalobkyňa mala uzatvorený ďalší záväzkový vzťah, ktorého predmet mu je neznámy a nemá so žalovaným čo dočinenia. Tieto tvrdenia žalobkyňa popiera. Dňa 13.11.2015 bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere a tiež zmluva o zabezpečení splátok so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o., na ktorú bolo žalovanému vyplatené do rúk obchodného zástupcu suma 412 eur. Obchodný zástupca dal podpísať zmluvu o spotrebiteľskom úvere, dohodu o zrážkach zo mzdy a zabezpečenie splátok so spoločnosťou FINWAY SK, s. r. o., bez podpisu tohto dokumentu pre spoločnosť FINWAY Sk nemohol byť žalobkyni poskytnutý a vyplatený úver. Prvú splátku musela odovzdať žalobkyňa hneď z poskytnutého úveru zo sumy 800 eur, čo jej odrátala obchodná zástupkyňa, sumu 144 eur pre spoločnosť FINWAY SK, s. r. o. a 4 eurá pre spoločnosť TELERVIS PLUS a. s. Na ruku jej bola vyplatená suma 652 eur. Je teda zrejmé, že spoločnosť TELERVIS PLUS a. s. mala uzatvorený nejaký fiktívny zmluvný vzťah so spoločnosťou FINWAY SK, s. r. o. a aby si uspokojila záväzky voči tejto spoločnosti, tak to vsunula do zmluvy, ktorú poskytuje klientovi. Je teda neprijateľné, aby žalovanému bola spoločnosť FINWAY SK, a.s. neznáma, keď splátky vyberá jeden a ten istý obchodný zástupca. Popiera taktiež tvrdenia žalovaného, že uvedený účet by mal byť vo vlastníctve žalobkyne. V zmluve je uvedený účet, na ktorý majú byť poskytnuté finančné prostriedky, ktorý je vedený v G. F.. Tento účet nepatrí žalobkyni a teda nevie komu boli peniaze poslané a žalobkyni ich vyplatila obchodná zástupkyňa v hotovosti. Ohľadne primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 150 eur žalobkyňa poukazuje na § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žiada zaplatiť finančné zadosťučinenie z dôvodu, že boli porušené jej práva a bola ohrozená jej identita. Žalovaný porušil povinnosti a osobnými návštevami jej strpčoval život a rodinný vzťah, čo má následok dodnes. Nesúhlasí žalobkyňa ani s tým, že zmluva obsahuje

všetky náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobkyňa poukazuje na rozhodnutia krajských súdov a trvá na pôvodnom žalobnom návrhu.

Na pojednávaní 18.07.2018 žalobkyňa uviedla, že uzatvárala zmluvu prostredníctvom

obchodného zástupcu, ktorý je uvedený ako kontaktná osoba v knihe splátok. Žalobkyňa podpisovala úverovú zmluvu aj zmluvu so spoločnosťou FINWAY, pretože finančné prostriedky jej boli poskytnuté v hotovosti a nie na účet. Číslo účtu nepatrí žalobkyni a tejto boli peniaze vyplatené v hotovosti, ale nie 800 ale len 652 eur, nakoľko hneď prvé dve splátky boli zaplatené obchodnému zástupcovi v deň poskytnutia finančných prostriedkov. Číslo účtu patrí spoločnosti FINWAY a toto číslo je uvedené v žiadosti o prevod finančných prostriedkov. Žalobkyňa žiadala, aby žalovaný predložil zmluvu, ktorú podpísala s obchodnou zástupkyňou, a to zmluvu o poskytovaní finančných služieb, ale tento zmluvu neposlal a tak žalobkyňa nevie preukázať, že zmluvu podpísala v ten istý deň priamo u obchodnej zástupkyne. Táto zmluva o poskytnutí služieb bola podmienkou poslania peňazí, pretože tieto nemohli byť poskytované v hotovosti, ale len prevodom na účet. Tú skutočnosť, že číslo účtu patrí spoločnosti FINWAY vie žalobkyňa, nakoľko už vo viacerých konaniach so žalovaným to potvrdila samotná obchodná zástupkyňa. Na Okresnom súde Ružomberok bolo konanie žalovaného vyhodnotené tak, že sa nejedná len o bezdôvodné obohatenie, ale aj možnosť podozrenia zo spáchania trestnej činnosti. Žalobkyňa trvá na podanej žalobe a žiada vydať bezdôvodné obohatenie podľa žaloby, nakoľko obidve predmetné zmluvy boli v jeden deň podpisované jedným obchodným zástupcom a finančné prostriedky boli poskytnuté v hotovosti, čo platná legislatíva neumožňovala a zmluva neobsahuje podstatné náležitosti - výšku RPMN, úrok je nejasný, je tu dvojité odplata, potom je tam ešte servisný poplatok 9 % a ďalšia odplata v zmysle nariadenia 26,77%, čo žalobkyňa považuje za úžernické. Žalobkyňa sa nevie vyjadriť, či na uvedený účet v žiadosti o prevod finančných prostriedkov bola skutočne poukázaná suma 800 eur. Žiada vydať bezdôvodné obohatenie 644 eur, ako vyplýva z odôvodnenia žaloby a písomných podaní a primerané finančné zadostučinenie vo výške 150 eur z dôvodu nekalého konania zo strany žalovaného a aj to, že žalobkyňa bola nútená podať žalobu. Zároveň žiada aj určiť neplatnosť zmluvy.

Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dôkazov,

žiadosti o prešetrenie spoločnosti FINWAY SK, a.s. a TELERVIS PLUS a.s., žiadosti o zaslanie zmlúv, žiadosti o vyčíslenie zostatku k úverovej zmluve, amortizačnej tabuľky, dohody o zrážkach zo mzdy, zmluvy o spotrebiteľskom úvere, knihy splátok, predžalobnej výzvy, potvrdenky transakcie, potvrdenia o vykonanej úhrade platby, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K320151613 bolo zistené, že zmluva bola

uzavretá medzi spoločnosťou TELERVIS PLUS a.s., ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Podľa článku I. veriteľ na základe tejto zmluvy poskytne dlžníkovi bezúčelový, bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 800 eur (ďalej len istina) a to v lehote 10 dní od uzavretia tejto zmluvy. Úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20% z istiny. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje celkový servisný poplatok vo výške 9% z istiny (úrok a servisný poplatok ďalej spolu len odplata). Odplata v zmysle nariadenia vlády č. 141/2014 Z. z. je 26,77% z istiny za rok. RPMN činí 50,22%. Úver je poskytnutý bezhotovostným prevodom na účet dlžníka uvedený v žiadosti o prevod. V článku II. sa uvádza, že dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi istinu 800 eur, úrok 160 eur, servisný poplatok 72 eur, celková dlžná čiastka je 1.032 eur, a to v 13. mesačných splátkach, prvé 3 mesačné splátky vo výške 4 eur (splátky úroku) a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 102 eur (istina vo výške 78,43%, úrok vo výške 14,51% a servisný poplatok vo výške 7,06 % z každej jednotlivéj splátky, pričom prvá splátka je splatná 10.ty deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30.ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN- 33,96 %. Zmluva bola uzavretá 13.11.2015, súčasťou zmluvy je žiadosť o prevod finančných prostriedkov, kde je uvedené číslo účtu a suma 800 eur.

Podľa žiadosti o prešetrenie spoločnosti FINWAY SK, a.s. a TELERVIS PLUS a.s.,

bolo zistené, že žalobkyňa poslala list NBS, kde žiadala pomoc ohľadom spotrebného nebankového úveru od spoločnosti TELERVIS PLUS a. s., ktorý podpísala 13.11. 2015. Uviedla, že vo výpise nie sú uvedené splátky, ktoré platila a spoločnosť poslala žiadosť o zrážky zo mzdy.

V žiadosti o vyčíslenie zostatku žalovaný adresoval list žalobkyni zo dňa 24.3.2017 ,

kde uvádza, že zasiela prehľad uhradených splátok úveru a zostatok je vo výške 754 eur. Podľa amortizačnej tabuľky sú uvedené splátky s dátumom splatnosti, istina a úrok a servisný poplatok a uvedený dátum úhrady.

Podľa dohody o zrážkach zo mzdy bolo zistené, že táto bola uzavretá 13.11.2015

medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom, kde sa uvádza, že na základe zmluvy zo dňa 13.11.2015 má veriteľ voči dlžníkovi pohľadávku v celkovej výške 1.032 eur. Dlžník súhlasí, aby mu jeho zamestnávateľ zrážal na úhradu záväzku pravidelne mesačnú čiastku, v zmysle zákona, najmenej vo výške 102 eur.

Podľa predžalobnej výzvy žalobkyňa žalovaného vyzvala na vydanie bezdôvodného

obohatenia vo výške 644 eur v lehote do 14 dní od obdržania výzvy.

Podľa dokladu „FINWAY kniha splátok“ je uvedené číslo zmluvy K320151613,

žalobkyňa, jej adresa, rodné číslo, kontaktná osoba, telefón a meno manažéra

Podľa dokladov FINWAY SK, s. r. o. finančné služby je uvedený počet splátok

a predpísaný termín a skutočný termín splátok, vybraná čiastka a zostatok a podpis. Ďalej veriteľ TELERVIS PLUS a.s., počet splátok 13, prvá až tretia 4 eur , štvrtá až trinásť 102 eur, požičaná čiastka 800 eur, úrok 160 eur , servisný poplatok 72 eur. Celkom splatná suma je 1. 032 eur.

Podľa potvrdenky transakcie z výpisu z účtu je uvedený príkazca TELERVIS PLUS

a.s., a príjemca , dátum transakcie 13.11.2015, ďalej číslo účtu, kód banky, referencia, suma 800 eur a poznámka B. A..

Podľa žiadosti o vyčíslenie zostatku k úverovej zmluve zo dňa 27.03.2017 bolo

zistené, že žalovaný žalobkyni oznámil na základe žiadosti, že posielal prehľad uhradených splátok a zostatok na úvere k 31.03.2017 je vo výške 699 eur a úhradu dlžnej sumy je možné poukázať na uvedený účet.

Podľa potvrdení o vykonaní úhrady bolo zistené, že spoločnosť Silverside poslala

žalobkyni list, kde sa uvádza, že na základe žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru na refinancovanie zo dňa 24.03.2017 bola medzi spoločnosťou Silverside, a.s. a žalobkyňou uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie a veriteľ poskytol dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 5.000 eur. Z poskytnutého úveru bola poukázaná platba dňa 28.03.2017 vo výške 699 eur z účtu spoločnosti Silverside, a. s. na účet spoločnosti TELERVIS PLUS a.s., ďalej sú uvedené platobné údaje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na

požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných

úveroch a pôžičkách v znení k 13.11.2015 (dátum uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem

všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za

bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z), a aa), ods. d), v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, ods. e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 451 ods. 1/, 2/ Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne

obohatí, musí obohatenia vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 vetá prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia

sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením

peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 5 veta posledná zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa,

spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, č.k. 27Csp/161/2017-87 zo dňa 18.7.2018 súd

žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 6Co/154/2019-162 zo dňa 29.4.2020, rozsudok Okresného

súdu Žilina, č.k. 27Csp/161/2017-87 zo dňa 18.7.2018 v prvej vete výroku v časti, v ktorej súd zamietol žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K320151613 zo dňa 13.11.2015, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, bol potvrdený. Vo zvyšnej časti vety prvej výroku, t.j. v časti, v ktorej súd zamietol žalobu žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 544,- Eur, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 150,- Eur a v druhej vete výroku o trovách konania, rozsudok Okresného súdu Žilina, č.k. 27Csp/161/2017-87 zo dňa 18.7.2018 bol zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Na základe vykonaného dokazovania bolo v konaní nesporné preukázané, že medzi

stranami konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. K320151613 zo dňa 13.11.2015 s tým, že žalovaný bol veriteľ a žalobkyňa bola dlžník. Podľa oboznámenia tejto zmluvy súd dospel k takému záveru, že zmluva bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka, ako zmluva o úvere s tým, že je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. s spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, nakoľko v konaní bolo nesporné, že medzi stranami vznikol spotrebiteľský vzťah, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde žalovaný ako veriteľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalobkyňa ako spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobkyňi úver a žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Žalobkyňa podala žalobu, v ktorej žiadala, aby žalovaný zaplatil titulom vydania

bezdôvodného obohatenia sumu 644,- Eur a uvádzala, že podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.11.2015 jej žalovaný ako veriteľ poskytol úver vo výške 800, Eur ale ona zaplatila spolu sumu 1. 444,- Eur a pretože úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. bol bez úročný a bez poplatkov, tak rozdiel medzi zaplatenou sumou 1. 444,- Eur a sumou poskytnutou ako úver 800,- Eur je bezdôvodné obohatenie vo výške 644,- Eur, ktoré je plnenie bez právneho dôvodu a túto sumu žiadala vrátiť v zmysle cit. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa zároveň uvádzala, že zmluva nespĺňa viaceré náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne podľa písm. f) nie je uvedený termín konečnej splatnosti a podľa písm. l) nie je riadne uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Na pojednávaní žalobkyňa ďalej doplnila, že nie sú správne uvedené ďalšie podstatné náležitosti a to výška RPMN, úrok je nejasný a je tu dvojitá odplata s tým, že je uvedený celkový úrok 20 % z istiny a servisný poplatok 9 % z istiny a odplata je spolu 26,77 % z istiny.

Žalobkyňa uvádzala, že táto zmluva zo dňa 13.11.2015 je absolútne neplatná s tým,

že v konaní o určenie neplatnosti súd žalobu žalobkyne rozsudkom OS Žilina č.k. 27Csp/161/2017-87 zo dňa 18.7.2018 zamietol a rozsudkom KS v Žiline č.k. 6Co/154/2019 - 162 zo dňa 29.4.2020 v tejto časti bol rozsudok Okresného súdu Žilina potvrdený. Krajský súd ale zároveň zrušil rozsudok v časti, kde bola žaloba zamietnutá o vydanie bezdôvodného obohatenia 544,- Eur a zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia 150,- Eur. Krajský súd vyslovil právny názor, že žalobkyňa uplatnila svoj nárok voči žalovanému z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, pričom je nepodstatné, či základ tohto nároku vyplýva z absolútnej neplatnosti predmetnej spotrebiteľskej zmluvy alebo pri konštatovaní jej platnosti, naopak z bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa sa teda v žalobe domáha voči žalovanému nároku na zaplatenie peňažného plnenia. Aj keď okresný súd dospel k správne záveru, že predmetná spotrebiteľská zmluva nie je absolútne neplatný právny úkon, to automaticky neznamená, že nárok žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia nie je dôvodný, keďže tento môže vyplývať práve z jej argumentácie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. Zároveň v rozsudku KS je uvedené, že žalobkyňa má však dôkazné bremeno v spore, aby preukázala, z čoho pozostáva žalovaná istina (výška bezdôvodného obohatenia), ktorého vydania sa voči žalovanému domáha. Nadväzne na rozhodnutie súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, je potrebné zaoberať sa i primeraným finančným zadosťučinením, ktorého sa žalobkyňa voči žalovanému domáha v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Krajský súd zároveň poukázal na rozsudok Okresného súdu Ružomberok, č.k. 10Csp/65/2017-303 zo dňa 29.1.2019, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 5Co/90/2019-135 zo dňa 23.7.2019 a kde jednoznačne vyplýva, že zo strany veriteľa, teda žalovaného bola pri uzatváraní zmluvného vzťahu so

žalobkyňou praktikovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná praktika, pokiaľ ide o uzatvorenie zmluvy a ďalšie platby medzi žalobkyňou a spoločnosťou Finway SK, s.r.o.

Na základe takto vysloveného právneho názoru súd teda v konaní skúmal, nazistenie

dôvodnosti vydania bezdôvodného obohatenia, ktorého sa žalobkyňa domáhala od žalovaného, či zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.11.2015 spĺňa všetky podstatné náležitosti tak, ako sú uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. alebo či niektorá z týchto náležitostí absentuje a teda, tento úver by sa považoval za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona.

Súd konštatuje, že predmetná zmluva uzavretá medzi sporovými stranami

neobsahovala minimálne náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) tzn. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve sa nikde nenachádza riadny údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ustanovenie zmluvy, ktoré ustanovovalo termíny jednotlivých splátok odpočtom počtu dní od uzavretia zmluvy a počet splátok, nemožno podľa názoru súdu považovať za konformné so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho úveru, tzn. ktorým dňom. Takýto údaj však účastníkmi zmluvy uzavretá zmluva neobsahovala. Pokiaľ v čl. III. bod II. je uvedený 380. deň po uzatvorení zmluvy, tak tento údaj nespĺňa podmienku o riadnej určitosť údajov o konečnej splatnosti. Zákon používa pojem termín, čo znamená, že má byť presne uvedený termín, na ktorý pripadá konečná splatnosť úveru a nie je možné nahradiť uvedenú náležitosť zmätočným odpočtom termínov splatnosti prvej až trinástej splátky a odpočítaním 380 dní odo dňa uzavretia zmluvy tak, že sa sám spotrebiteľ musí dopátrať k termínu, na ktorý pripadá konečná splatnosť úveru (Rozsudok Krajského súdu v Trnave 11Co/101/13 alebo Krajského súdu v Prešove 19Co/211/13).

34. Súd zároveň konštatuje, že jednoznačne nie je uvedená v zmluve ani ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j), a to odplata podľa osobitných predpisov. V zmluve je totiž zmätočne uvedená odplata v čl. I., kde sa výslovne uvádza „Úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje celkový servisný poplatok vo výške 9 % z istiny (úrok a servisný poplatok, ďalej spolu len „odplata“). Odplata v zmysle nariadenia vlády č. 141/2014 Z.z. je 26,77 % z istiny za rok.“ Na základe uvedeného vyplýva, že v zmluve je jednak uvedený úrok z úveru 20 %, ďalej servisný poplatok, pričom nie je zrejmé, na základe čoho a za aké úkony si účtuje žalobca tento servisný poplatok vo výške 9 % z istiny a zároveň je jednoznačne konštatované, že tento úrok a servisný poplatok, ďalej spolu sú odplata. Zároveň sa ale konštatuje, že odplata je spolu 26,77 % z istiny za rok. Je zrejmé, že celkový úrok 20 % a servisný poplatok 9 % nemôžu byť spolu výsledná výška odplaty 26,77 % z istiny. Na základe tohto možno konštatovať, že v zmluve je veľmi zmätočne, neurčito, nejasne a nezrozumiteľne uvedená výška odplaty tak, ako táto vyplýva z § 9 ods. 2 písm. j) a táto musí byť jednoznačne, jasne, určite, zrozumiteľne a v súlade s osobitnými predpismi v zmluve uvedená, inak možno konštatovať, že nie je splnená náležitosť podľa § 9 ods. 2 pís. j), a tak je úver bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona.

35. Ďalej žalobkyňa namietala aj nespĺnenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a uvádzala, že tieto musia byť presne špecifikované pri jednotlivých položkách, a to v danom prípade nebolo splnené. Súd sa ale v tejto časti nestotožnil s tvrdeniami žalobkyne. Ako vyplýva z ustálenej súdnej judikatúry v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy: výška alebo počet, či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017). Totožný právny názor vyplýva aj z ďalších rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/211/2017, 3Cdo/56/2018, 4Cdo/187/2017 a 4Cdo/65/2018.

36. Na základe všetkých týchto skutočností súd konštatuje, že vzhľadom na to, ženeboli

splnené podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona č. 129/2010 Z.z., tak možno konštatovať, že spotrebiteľský úver, ktorý poskytol žalovaný žalobkyni na základe zmluvy zo dňa 13.11.2015 je bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Pretože súd konštatuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov, tak nebolo v konaní potrebné sa osobitne zaoberať aj ostatnými námietkami žalobkyne, ktorá uvádzala množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, na základe ktorých je úver bez poplatkov a bez úrokov.

37. Súd sa v ďalšej časti zaoberal tým, či sú splnené podmienky aby bolo rozhodnuté povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 644,- Eur, ktoré bolo predmetom konania v zmysle § 451 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a teda či žalobkyňa, ktorej bol poskytnutý úver 800,- Eur skutočne zaplatila sumu 1. 444,- Eur a pretože úver je bez úrokov a bez poplatkov, tak jej vznikla povinnosť zaplatiť iba sumu 800,- Eur a rozdiel teda suma 644,- Eur je plnenie bez právneho dôvodu a ako bezdôvodné obohatenie by bol žalovaný povinný vydať túto sumu žalobkyni tak, ako to vyplýva z § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka.

38. Ako vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 6Co/154/2019-162 zo dňa 29.4.2020, tak žalobkyňa má dôkazné bremeno v spore, aby preukázala z čoho pozostávala žalovaná istina (výška bezdôvodného obohatenia), ktorého vydania sa voči žalovanému domáha. Odvolací súd upriamil pozornosť na amortizačnú tabuľku, ktorá sa vzťahuje k predmetnej spotrebiteľskej zmluve a z ktorej vyplýva zostatok úveru ku dňu 24.3.2017 vo výške 754,- Eur (č.l. 8 - 9 spisu), potvrdenie o zostatku úveru k dátumu 31.3.2017 vo výške 699,- Eur (č.l. 54 spisu), ako aj potvrdenie zo dňa 31.10.2017 od spoločnosti Silverside, a.s. Bratislava, z ktorej vyplýva, že dňa 28.3.2017 bola z účtu označenej spoločnosti na účet spoločnosti TELERVIS, a.s. vo vzťahu k predmetnému spotrebiteľskému úveru uhradená platba vo výške 699,- Eur (č.l. 56 spisu). Z tohto listinného dôkazu tiež vyplýva, že žalovaná ako dlžník dňa 24.3.2017 uzavrela so spoločnosťou Silverside, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie vo výške 5. 000,- Eur. Na základe takto vykonaného dokazovania podľa oboznámenia listinných dôkazov súd konštatuje, že žalobkyňa vyplatila žalovanému celú výšku spotrebiteľského úveru. Táto skutočnosť vyplynula aj z vyjadrení žalovaného, ktorý výslovne uviedol, že žalobkyňa nepreukázala, že zaplatila viac, ako celkové úhrady 1. 032,- Eur. Žalovaný uviedol, že na žiadnom zo svojich účtov neviduje na zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. K320151613 celkové úhrady vo výške 1. 444,- Eur ale len celkové úhrady vo výške 1. 032,- Eur, pričom uvedené skutočnosti vyplývajú aj z amortizačnej tabuľky. Úhrada vo výške 699,- Eur od spoločnosti Silverside, a.s. je v celom rozsahu zaevidovaná, čo taktiež vyplýva z amortizačnej tabuľky. Žalovaný opakovane v konaní poprel, že žalobkyňa zaplatila viac, ako sumu 1.032,- Eur, ktorá vyplynula ako celková čiastka podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.11.2015 a poprel, že by žalobkyňa zaplatila spolu sumu 1. 444,- Eur ako tvrdila vo svojich písomných podaniach a že teda jej vzniklo právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia ako rozdiel medzi zaplatenou sumou 1.444,- Eur a poskytnutým úverom 800,- Eur, čo je suma 644,- Eur. Žalobkyňa v konaní nepredložila žiadne ďalšie listinné dôkazy, ani nenavrhol doplniť dokazovanie na preukázanie tejto spornej skutočnosti a to, že zaplatila ako plnenie podľa zmluvy zo dňa 13.11.2015 spolu sumu 1.444,- Eur. Na základe všetkých týchto skutočností súd dospel k takému záveru, že v konaní bolo jednoznačne preukázané len zaplatenie sumy 1.032,- Eur a pretože je úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., tak vznikla povinnosť žalobkyni zaplatiť len sumu poskytnutého úveru 800,-Eur a tak rozdiel medzi tým, čo zaplatila 1.032,- Eur a sumou úveru 800,- Eur, tzn. suma 232,- Eur je plnenie bez právneho dôvodu a ako bezdôvodné obohatenie je povinný žalovaný zaplatiť túto sumu žalobkyni. Pretože žalobkyňa sa domáhala v konaní zaplatenia sumy 644,- Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia a súd žalobe vyhovel len v časti a rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 232,- Eur, tak vo zvyšku o zaplatenie sumy 412,- Eur bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

39. Žalobkyňa sa ďalej v konaní domáhala zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 150,- Eur podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

40. Súd pri rozhodovaní o priznaní primeraného finančného zadostučinenia vychádzal z toho, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy nepostupoval v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z., a ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia absentujú, resp. sú nesprávne uvedené náležitosti podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona a ako zároveň vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 6Co/154/2019-162 zo dňa 29.4.2020, kde krajský súd konštatoval, že vo vzťahu k žalobkyni postupoval žalovaný, najmä pokiaľ ide o zmluvný vzťah so spoločnosťou Finway SK, s.r.o. tak, že

takýto postup možno kvalifikovať ako nekalú obchodnú praktiku, ktorú žalovaný používal bežne vo svojej obchodnej činnosti, tak súd konštatuje, že sú splnené aj podmienky, aby v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. bolo žalobe vyhovie v časti, kde sa žalobkyňa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 150,- Eur.

41. Podľa § 255 ods. 1/ a 2/ CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Žalobkyňa v konaní žiadala, aby žalovaný zaplatil bezdôvodné obohatenie 644,-Eur a primerané finančné zadosťučinenie 150,- Eur, spolu sumu 794,- Eur. Žalobe bolo vyhovie pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie v sume 232,- Eur a primerané finančné zadosťučinenie v sume 150,- Eur, spolu suma 382,- Eur a vo zvyšku suma 412,- Eur bola žaloba zamietnutá. Žalobca mal teda čistý úspech v sume 30,- Eur (412-382). Na základe takéhoto rozhodnutia súd konštatoval, že v časti o zaplatenie spolu sumy 794,- Eur, ani jedna zo strán nemala vo veci plný úspech, ale každá mala úspech len čiastočný, pričom je porovnateľná suma, v ktorej mala úspech žalobkyňa 382,- Eur so sumou, v ktorej mal úspech žalovaný 412,- Eur, a tak sú splnené podmienky, aby podľa § 255 ods. 2 CSP bolo rozhodnuté v tejto časti o trovách tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Žalobkyňa sa ale zároveň v konaní domáhala aj určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. K320151613 zo dňa 13.11.2015 je neplatná a v tejto časti rozsudkom Okresného súdu Žilina, č.k. 27Csp/161/2017-87 zo dňa 18.7.2018 bola žaloba zamietnutá a rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 6Co/154/2019-162 zo dňa 29.4.2020 bol rozsudok okresného súdu potvrdený, a tak v tejto časti mal úspech výlučne žalovaný. Súd vychádzal z toho, že vo výroku o trovách je potrebné rozhodnúť tak, že žaloba o určenie neplatnosti zmluvy predstavuje 50 % trov konania a ďalšia časť žaloby o zaplatenie predstavuje ďalších 50 % trov konania. Pretože v časti o zaplatenie bolo rozhodnuté tak, že ani jednej zo strán nebola priznaná náhrada trov konania, tak súd rozhodol o trovách tak, že žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 50 % a to v časti o určení neplatnosti zmluvy, kde mal vo veci úspech, keďže bola žaloba žalobkyne zamietnutá. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, že priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

neboli splnené procesné podmienky,

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok,

sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).